

følge det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds i at kapitalisere Tienden paa den Raade, at der kom en aarlig Mindreindtægt af 440,000 Rd. saa vilde jo Statskassen, efter det ærede Medlems Tankegang, allerede istedetfor et Overtægt af 749,000 Rd. have en Udgift, som blev Forskjellen mellem denne Sum og 793,000 Rd. Og naar man dernæst vil se paa sidste Side af Bilaget, saa vil man der strax finde, at i 1864—65 — altsaa i et Aar, der ligger os saa uendelig nær — var Indtægten af Præstetienderne kun 880,000 Rd., altsaa ikke mindre end 453,000 Rd. under det Gjennemsnit, hvorfra man i Diebliffet gaar ud, og naar dette gjentog sig — og et Aar som Aaret 1864—65 eller 1863—64 kan meget let komme igjen — og en Gjennemsnitsberegning foretages efter 5 saadanne Aar, saa vilde man altsaa ikke alene have den Sorg, hvis man fulgte det ærede Medlems Tankegang, at maatte udrede ved Bevilling i denne Sal cirka 50,000 Rd., men endog saa $\frac{1}{2}$ Million mere end Udhyttet af det overtagne Aktiv, og det Menneffe er jo ikke født, som kan benegte, at Kornpriserne næste Aar og følgende Aar kunne synke lige saa langt ned, som de gjorde i 1863 og 1864. Jeg behøver jo kun at henvise til, at allerede for Aaret 1869—70 er den sidst ansatte Kapitelstart sunket ganske overordenlig mod de nærmest foregaaende Aar og ned imod de lave Ansættelser for 1863 og 1864. Men nu vil man maasse spørge, hvorledes kan dog Mindretallets Forslag blive pekuniært gunstigere for Staten end Flertallets. Man kan saaledes tydeligt høre af det ærede Medlems Udtalelser, at han ikke kan forklare sig, hvorledes det med de lave Lønningsløstatter, som Flertallet gennemgaaende har sat, alligevel skulde være fordelagtigere for hele Statshusholdningen at følge Mindretallet end at følge Flertallet. Men foruden Alt, hvad der er paavist, maa man dog ogsaa her fremfor Alt huske, at disse lave Satter vistnok aldrig ville gaa igjennem, saa lavt som de ere satte af det ærede Mindretal. Ganske vist ere de ikke satte saa meget lavt i Henseende til Størrelsen for Klassen, men de fleste Embeder ere da ogsaa satte i den laveste Klasse saaledes,

at de Embeder, som Mænd dog først i deres 41de Aar ville kunne faa, ere for mere end Halvdelens Vedkommende satte i den laveste Klasse, og derfor tror jeg heller ikke, at det nogeninde vil lykkes at faa disse Satter gennemførte. Men man vil dog ogsaa selv med Flertallets Beregninger som Udgangspunkt, naar de nødvendige Forandringer ved Feilregninger ere foretagne, komme til en Underbalance i lidt ugunstige Aar af 50,000 Rd. og muligen, forsaavidt man efter nogle Aar følger det ærede Medlem, til en Underbalance af $\frac{1}{2}$ Million Rigsdaler som staaende Underbalance, en saa betydelig Sum, at man, naar en saadan Underbalance har gjentaget sig et Par Aar, maatte gaa til en Indkomstskat, for at fordele den „Besparelse“, man havde gjort. Men dette kommer naturligvis alene af, at Statskassen overtager en Indtægt i Byg og Korn og den istedet skal udbetale Lønningerne til Præsterne i rede Penge, medens derimod Underbalancen, naar man følger Mindretallet, vil blive i ugunstige Aar fordelt paa alle Landets Præster. Man kommer her ved at følge Flertallet i samme Banskælgighed med Hensyn til Sikkerhed i Statshusholdningen som ved Sædtillægget; der havde Staten Indtægter i rede Penge og skulde udrede Udgifter beregnede i Korn; det samme Forhold kommer man atter til her, kun at det er omvendt, idet man skal udrede Penge og faar Korn til lave Kapitelsarter. Jeg vil bede de Herrer, der ville en Besparelse, vel overveie, om de ere berettigede til at se Flertallets Forslag i det tiltalende Lys, som det har staaet for dem, selv naar man ændrer det paa forskjellige Punkter og ikke tager Hensyn til, at det nu ligger saa løst for, paa Grund af de betydelige Feilregninger.

Ordføreren: Jeg skal begynde med at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad den høitagtede Kultusminister bemærkede angaaende de foreliggende Forslag. Han begyndte med at sige, at han ønskede, man aldeles vilde lade Tiendeafløsningen ligge udenfor denne Sag, og dertil skal jeg meget gjerne føie ham, idet jeg kun skal udtale, at jeg ikke formaar at se, hvorledes han vil komme til